

[Ministeren for skatter og afgifter]

over lovforslagets provenumæssige virkninger være behæftet med betydelig usikkerhed.

Nettovirkningen for stat og kommuner tilsammen kan ret skønmæssigt anslås til 50–80 mill. kr. årlig. I overgangsåret 1981, hvor de ny regler skal træde i kraft midt i året, vil der være en tendens til at fremskynede tab, således at disse ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages efter de gældende forholdsvis lempelige regler. Samtidig vil mulighederne for at få fortjenester beskattet efter de ny regler tilskynde til, at fortjenester først realiseres efter den 1. juli 1981. Begge dele vil bidrage til, at provenutabet i 1981 vil blive forholdsvis stort, måske 250 mill. kr.

På lidt længere sigt er der mulighed for yderligere provenutab, dersom selskaber, hvis aktier er let omsættelige, vælger at nedsætte deres udbytter, således at aktionærernes indkomstskat af udbytteindtægterne nedsættes. Til gengæld vil selskabernes øgede konsolidering give mulighed for højere aktiekurser og dermed større aktieavance, der kan realiseres skattefrit. Det er næppe muligt på forhånd at bedømme, i hvilket omfang disse muligheder for skattebesparelse vil blive udnyttet.

Med disse ord skal jeg anbefale de 2 lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Forhøjelse af skattegodtgørelsen m. v.).

(Lovforslag nr. L 142).

Lovforslaget går ud på at foretage en forhøjelse af den skattegodtgørelse, der indrømmes aktionærer, fra 15 pct. til 25 pct. af det modtagne udbytte. Forslaget indeholder tillige en bestemmelse om, at skattegodtgørelse også skal ydes til medlemmer af udloddende investeringsforeninger. Endvidere er medtaget visse bestemmelser om nogle pensionskasser og om værdipapircentralen.

Skattegodtgørelsesordningen indførtes ved en lov af 20. august 1976. Skattegodtgørelsen ydes som delvis kompensation for den økonomiske dobbeltbeskatning, der finder sted ved, at selskabets indkomst først beskattes

hos selskabet og derefter, når den udloddes som udbytte, tillige hos aktionærerne. Skattegodtgørelsen fastsattes til 15 pct. af det modtagne udbytte. Forslaget om nu at forhøje godtgørelsen fra de 15 pct. til 25 pct. er begrundet i det ønskelige i at fremme interessen i at foretage investeringer i virksomheder, der drives i selskabsform. Det er samme hensyn, der ligger bag det samtidig hermed fremsatte lovforslag om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m. v.

Forhøjelsen af skattegodtgørelsen skal efter forslaget have virkning første gang for aktieudbytter, som modtages i indkomståret 1981.

Investeringsforeninger, som udlodder renter og udbytter til medlemmerne, er ikke skattepligtige og derfor ikke berettiget til at modtage skattegodtgørelse. Medlemmerne får heller ikke skattegodtgørelse af udbytte, der udloddes fra investeringsforeningen. Det er anset for mindre rimeligt, at der således ikke ydes skattegodtgørelse til udbytte af aktier anbragt på denne måde. Det foreslås derfor, at der fra og med indkomståret 1981 indrømmes medlemmer af de udloddende investeringsforeninger skattegodtgørelse af den del af de udloddede beløb, der hidrører fra aktieudbytter.

Forslagets bestemmelse vedrørende pensionskasser er af redaktionel karakter. Ved den af folketinget den 18. december 1980 vedtagne lov om forsikringsvirksomhed bestemtes bl. a., at visse pensionskasser skulle undergives tilsyn efter denne lov i stedet for som hidtil tilsyn efter loven om tilsyn med pensionskasser. Den nu foreslåede bestemmelse tilsigter alene at opretholde den skattemæssige stilling for disse pensionskasser, således at de også i fremtiden skattemæssigt behandles på samme måde som andre pensionskasser.

Værdipapircentralen er oprettet ved lov nr. 179 af 14. maj 1980 med det formål at foretage registreringer og formidle betalinger vedrørende obligationer og aktier m. v. Værdipapircentralen er organiseret som en selvvejende institution, hvis vedtægter godkendes af industriministeren, og som er undergivet tilsyn af fondsørstilsynet og registertilsynet. Bestyrelsens medlemmer udnævnes af industriministeren. Værdipapircentralen foreslås fritaget for beskatning under hensyn til formålet med centralens oprettelse og til karak-

[Ministeren for skatter og afgifter]

teren af den virksomhed, som centralen skal udføre.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler.

(Lovforslag nr. L 130).

I lægemiddelovens § 8, stk. 2, er det bestemt, at den, der har opnået tilladelse til at fremstille, indføre, udføre, oplagre, forhandle, udlevere, fordele eller emballere lægemidler, skal have en repræsentant med bopæl her i landet. Et tilsvarende krav gælder efter lægemiddelovens § 14, stk. 2, for den, der søger om registrering af en farmaceutisk specialitet (fabriksmæssigt fremstillet lægemiddel) eller er indehaver af registreringsretten til en farmaceutisk specialitet.

Baggrunden for forslaget er, at EF-Kommissionen har anlagt sag mod Danmark ved EF-Domstolen med påstand om, at de to regler strider mod EØF-traktatens regler om den frie varebevægelighed. Der er fra dansk side under den forudgående procedure givet udtryk for, at man ikke deler denne opfattelse, men man har dog under henvisning til, at Danmark antages ikke at kunne føre sin opfattelse igennem ved EF-Domstolen, indvilliget i at søge de to bestemmelser ophævet, respektive ændret. I praksis formodes importører af lægemidler og af farmaceutiske specialiteter fortsat som regel at have repræsentanter med bopæl her i landet.

Der påtænkes senere i dette folketingsår fremsat forslag til lov om apoteksvirksomhed, herunder enkelte ændringer i lov om lægemidler. Da disse bestemmelser først skal træde i kraft senere, er det fundet mest hensigtsmæssigt at udskille de to foreliggende ændringer i et særskilt lovforslag, som er bestemt til ikrafttræden umiddelbart efter vedtagelsen.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel til ministeren for offentlige arbejder:

Forespørgsel [om den kollektive trafik] af Margrete Auken (SF) og Kurt Hansen (VS). (Forespørgsel nr. 21. Anmeldt 21/1 81).

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. 498

1) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Arne Melchior (CD):

»Finder ministeren det overensstemmende med musikloven, at det i lovens § 9 forudsatte repræsentantskab ikke har eksisteret siden den 1. oktober 1980?«

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Med udgangspunkt i det af hr. Arne Melchior stillede spørgsmål skal jeg redegøre for forløbet af arbejdet med nedsættelsen af det nye repræsentantskab.

Nedsættelsen af det nye repræsentantskab pr. 1. oktober 1980 er præget af, at det er første gang efter musiklovens ikrafttræden, at der sker en fornyelse af dette organ, og derfor er det nødvendigt at overveje, hvilke ændringer i sammensætningen af repræsentantskabet der eventuelt skal finde sted. Disse overvejelser begyndte i kulturministeriet for ét år siden. Efter at ministeriet i januar 1980 havde bedt repræsentantskabet for statens musikråd om at fremkomme med sine bemærkninger og forslag til ministeriet med henblik på ændringer og tilføjelser til revisionen i 1980–1981 af musikloven af 1976, var forløbet det, at man ønskede at lade de synspunkter, som her ville komme frem om det kommende repræsentantskabs konkrete sammensætning, få indflydelse på ministeriets forhold i sagen.

Imidlertid var der mod forventning ikke i et svar fra repræsentantskabet på henvendel-